

549

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1991 r.

w sprawie ustalenia wysokości współczynnika korygującego za I kwartał 1992 r. oraz określenia przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia dla podatników, którzy podjęli działalność w 1992 r.

Na podstawie art. 5 ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się współczynnik korygujący procentowy wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 31 marca 1992 r. w wysokości 0,6.

§ 2. Kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalania normy przeciętnego wynagrodzenia przez urzędy skarbowe dla podatników, którzy

podjęli działalność w 1992 r., określa się w wysokości 1 500 tys. zł.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1991 r. w sprawie ustalenia wysokości współczynnika korygującego za styczeń 1991 r. oraz określenia przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia dla podatników, którzy podjęli działalność w 1991 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 13).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Prezes Rady Ministrów: w.z. *L. Balcerowicz*

550

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 grudnia 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 9 pkt 5, art. 22 ust. 2, art. 31 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1989 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 50, poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wójt lub burmistrz (prezydent) są uprawnieni do zaniechania w całości lub w części poboru podatku rolnego, podatku leśnego oraz podatków i opłat lokalnych — bez ograniczenia kwoty.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Urzędy skarbowe w zakresie ich właściwości rzeczowej są uprawnione do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków, należności wynikających z przepisów o cenach, dotyczących wpłat do budżetu państwa kwot nienależnych i dodatkowych oraz innych kwot związanych z naruszeniem ograniczeń w swobodzie kształtowania cen — bez ograniczenia kwoty.”;

3) § 3 skreśla się;

4) w § 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odraczania terminu płatności i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych, o których mowa w § 1 — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.”;

5) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędy skarbowe w zakresie ich właściwości rzeczowej są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych oraz pozostałych wymienionych w § 2 zaległych należności — bez ograniczenia kwoty.”;

6) § 7 skreśla się;

7) w § 8 po wyrazach „§ 5 pkt 2” przecinek zastępuje się wyrazem „i”, a wyrazy „oraz w § 7” skreśla się;

8) w § 9:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 liczbę „1.000” zastępuje się liczbą „10.000”,

— w pkt 2 liczbę „100” zastępuje się liczbą „1.000”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zaokrąglenia, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do opłaty skarbowej pobieranej znakami tej opłaty.”;

9) w § 14:

a) pkt 1 skreśla się;

b) w pkt 2 skreśla się wyraz „pozostałych”, a liczbę „500” zastępuje się liczbą „1.000”;

10) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, z wyjątkiem określonych w ust. 2, są obowiązane na żądanie organów podatkowych udzielać informacji o zdarzeniach powodujących powstanie zobowiązań podatkowych innych osób oraz mających wpływ na wysokość tych zobowiązań.

2. Osoby fizyczne, spółki cywilne i jawne oraz spółki komandytowe wykonujące działalność

- gospodarczą, jeżeli prowadzą księgi rachunkowe lub księgi przychodów i rozchodów albo wystawiają rachunki stwierdzające dokonanie sprzedaży lub wykonanie usług, są obowiązane do przesyłania — na piśmie — żądanie urzędów skarbowych — informacji o zawartych z innymi osobami i jednostkami prowadzącymi działalność zarobkową transakcjach mających wpływ na ustalenie zobowiązań podatkowych tych osób i jednostek.
3. Urząd skarbowy w wezwaniu określi, jakie rodzaje danych mają zawierać sporządzane i przesyłane temu organowi informacje i w jakich terminach mają być nadsyłane.
 4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy jednostek podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, jeżeli zdarzenia związane są z realizacją przez te jednostki celów specjalnych określonych w odrębnych przepisach.”;
- 11) § 21 skreśla się;
- 12) w § 22:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Główny Urząd Cel obowiązany jest przekazywać Ministerstwu Finansów informacje o obrotach towarowych z zagranicą, dokonywanych przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej w następujących terminach:
 - 1) za I półrocze roku kalendarzowego — do 31 sierpnia;
 - 2) za II półrocze — do 28 lutego roku następnego.”;
 - b) ust. 2 skreśla się;
- 13) § 23 otrzymuje brzmienie:
- „§ 23. 1. Banki są obowiązane przysyłać urzędowi skarbowemu właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika informacje podatkowe o wypłatach ze specjalnego rachunku bankowego, na którym zgromadzone są dochody z twórczości lub działalności artystycznej, literackiej, naukowej lub publicystycznej, nie wynikające ze stosunku pracy, oraz dochody z tytułu zapłaty za przeniesienie prawa z niepracowniczego projektu wynalazczego.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być przesyłane właściwemu urzędowi skarbowemu w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku podatkowym, w którym nastąpiła wypłata.”;
- 14) w § 24:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) imiona i nazwiska (nazwy firm) oraz adresy sprzedającego i kupującego bądź wykonującego i odbiorcy usługi”;
 - b) w ust. 2 wyraz „początku” zastępuje się wyrazem „końca”.
 - § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

551

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 grudnia 1991 r.

w sprawie karty podatkowej.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy prowadzący działalność w zakresie i na warunkach określonych w rozporządzeniu mogą płacić zryczałtowany podatek dochodowy lub zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej.

§ 2. 1. Podatnicy prowadzący działalność opodatkowaną w formie karty podatkowej są zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz wpłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci są obowiązani jednak wydawać na żądanie klienta kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobu lub wykonanie usługi oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od końca roku, w którym wystawiono rachunek.

2. Do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach lub w innej formie niż karta podatkowa albo którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 1, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy.

3. Opodatkowanie w formie karty podatkowej nie zwalnia od obowiązku uiszczania na podstawie odrębnych przepisów podatku obrotowego od towarów sprowadzanych lub nadesłanych z zagranicy.

§ 3. W razie osiągnięcia przez podatnika dochodów z innych źródeł niż objęte opodatkowaniem na zasadach rozporządzenia, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na ogólnych zasadach. Do dochodu osiągniętego z tych źródeł po dokonaniu odliczeń kwot, o których mowa w art. 26 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, stosuje się stopę podatku odpowiadającego dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów, w tym także z działalności objętej zryczałtowanym opodatkowaniem w formie karty podatkowej.